

Lieta T-85/05 R

Dimos Ano Liosion (Grieķija) u.c.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Kohēzijas fonds — Līdzfinansēšanas lēmums —
Mājsaimniecības atkritumu higiēniskas aprakšanas projekts — Pieņemamība —
Fumus boni juris — Steidzamība — Neesamība

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojums 2005. gada 23. maijā II - 1724

Rīkojuma kopsavilkums

1. *Pagaidu noregulējums — Pieņemamības nosacījumi — Prasības pieteikums — Formas prasības — To pamatu izklāsts, kas sākotnēji šķietami pamato prasītos pasākumus — Īss argumentu izklāsts — Pieņemamība — Nosacījumi*
(EKL 242. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 2. punkts)

2. *Pagaidu noregulējums — Pieņemamības nosacījumi — Prasības pamata lietā pieņemamība — Neatbilstība — Robežas*
(EKL 242. un 243. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 1. punkts)
3. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Piešķiršanas nosacījumi — Steidzamība — Būtisks un neatgriezenisks kaitējums — Citu atbilstošāku un samērīgāku veidu, kurus var pieņemt Komisija vai dalībvalstis, esamība — Steidzamības izslēgšana*
(EKL 242. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 2. punkts)

1. Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi pieprasa, lai būtiskie un faktiskie juridiskie elementi, uz kuriem ir balstīts pieteikums par piemērošanas apturēšanu, saskanīgā un saprotamā veidā izrietētu no paša pieteikuma par pagaidu noregulējumu teksta. Tomēr, ja, neskatoties uz pieteikuma īsumu un neskaidro izklāstu, tajā ir ietverti vairāki pamati un argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka nosacījumi, kas attiecas uz *fumus boni juris* un steidzamību, ir izpildīti, ļaujot Komisijai piemēroti izklāstīt savus apsvērumus un pagaidu noregulējuma tiesnesim — tos izvērtēt, nevar secināt, ka pieteikums būtu jānoraida kā nepieņemams Reglamenta 104. panta 2. punktā pieprasīto nosacījumu neizpildes dēļ.
2. Pagaidu noregulējuma procedūras ietvaros principā nebūtu jāskata prasības pamata prāvā pieņemamība, lai iepriekš neizlemtu pamata prāvu. Taču var izrādīties, ka gadījumā, ja tiek apgalvots, ka prasība pamata prāvā, uz kuru balstās pagaidu noregulējuma pieteikums, ir acīmredzami nepieņemama, tad ir jāpārlicinās, ka šī prasība ietver noteiktus elementus, kas ļautu secināt, ka tā ir pieņemama.

(sal. ar 39. punktu)

(sal. ar 37. un 38. punktu)

3. Pagaidu noregulējuma pieteikuma steidzamība ir jāizvērtē saistībā ar pastāvošo nepieciešamību lemt par pagaidu pasākumiem, lai izvairītos no tā, ka lietas dalībniekam, kurš lūdz noteikt pagaidu pasākumus, rodas nopietni un nelabojami zaudējumi. It sevišķi, ja zaudējumi rodas, iestājoties vairāku faktoru kopumam, pietiek, ka tos var pietiekoši iespējami paredzēt. Tomēr, kad norādītie

zaudējumi ir nenoteikti, hipotētiski un nepierādīti, tad tie ir tik neskaidri, ka jebkurā gadījumā tie nevar pamatot lūgto lēmuma piemērošanas apturēšanu.

Pieteikums par lēmuma piemērošanas apturēšanu nav steidzams, ja iespēja apstrīdēt valsts tiesību aktus, ar ko īsteno apstrīdētos pasākumus, ir vispiemērotākais un atbilstīgākais prasītāju interešu aizsardzības veids un ja šos pasākumus pieņēmušai iestādei ir iespēja vai pat

pienākums pārbaudīt to īstenošanu un — vajadzības gadījumā — atļaut iespējamo kaitējumu tām interesēm, ko pieteikums par lēmuma piemērošanas apturēšanu vēlas aizsargāt. Turklāt, ja piemērošanas apturēšanas rezultātā ne vienmēr mainās pašreizējā situācija un ne vienmēr tai tiek radīts iespējamais kaitējums, ir jāapšauba šādas piemērošanas apturēšanas nepieciešamība.

(sal. ar 48., 50., 51. un 60.–62. punktu)